

MIKROSKOPĀ – TUMSA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Īj. 12:10; 1. Kor. 6:19, 20; 1. Moz. 3:17; Jāņa 12:31; 1. Kor. 1:18-21.

ATMIŅAS PANTS:

„Jo šis pasaules gudriība ir Dieva priekšā ģeķība. Jo ir rakstīts: Viņš satver gudros viņu viltībā.” (1. Kor. 3:19).

Teologs Viljams Peilijs (William Paley) 1802. gadā sarakstīja grāmatu ar nosaukumu „Dabas teoloģija” („Natural Theology”), kurā viņš apgalvo, ka novērojumus dabā var izmantot, lai attīstītu izpratni par Dieva raksturu. Viņš plaši rakstīja par to, kā dzīvnieku iezīmēs atklājas Radītāja rūpes un prasmes. Tomēr dažas iezīmes Peilijs ir pārspilējis, jo viņš nav ņēmis vērā sekas, kādas dabā ir atstājis grēks un krišana, bet šis vispārējais arguments nekad nav ticis atspēkots, neskatoties uz daudzajām un kļedzošajām norādēm uz pretējo!

Čarlzs Darvins turpretī apgalvoja, ka Dievs, kas ir izplānojis katru lietu dabā, nevarēja būt labs. Kā pierādījumu viņš min parazītu, kas barojas kāpura ķermenī un nežēlīgās kaķa spēles ar peli. Viņam šie piemēri bija pierādījumi pret mīloša Dieva Radītāja eksistenci.

Lai gan Peilijs acīmredzami bija tuvāk patiesībai nekā Darvins, šīs nedēļas tēmā pārbaudīsim, kas Bībelei ir sakāms par jautājumu, ko daba mums atklāj un ko neatklāj par Dievu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 16. februārī!

ZEME PIEDER KUNGAM

Kāds zinātnieks reiz apšaubīja nepieciešamību pēc Dieva. Viņš apgalvoja, ka viņš varētu radīt cilvēci tikpat labi kā jebkurš Dievs. „Labi, tad uz priekšu, dari to!” Zinātnieks sāka vākt kopā atkritumus, bet Dievs teica: „Pagaidi mirklīti. Iztaisi pats savus atkritumus!”

Lai gan šis stāstiņš ir tikai pasaka, ideja ir skaidra – Dievs ir vienīgais, kas var radīt no nekā. Dievs ir izveidojis visu materiālu Universā, ieskaitot mūsu pasauli, mūsu īpašumus un mūsu ķermeņus. Viņš ir likumīgais visa īpašnieks.

Kāda ir galvenā mums dotā vēsts šajos pantos? Vēl svarīgāk, ko šī vēsts mums stāsta par to, kā mums vajadzētu attiekties pret pasauli, citam pret citu un pret Dievu? Ps. 24:1, 2; Īj. 41:11; Ps. 50:10; Jes. 43:1, 2; 1. Kor. 6:19, 20.

Kāda iemīļota kristīga dziesma sākas ar vārdiem: „Šī ir mana Tēva pasaule.” Šī patiešām ir mūsu Tēva pasaule, jo Viņš to ir radījis. Nav likumīgāku īpašuma tiesību par radišanu. Dievs radīja, un tāpēc viņam pieder viss Universs, debesis un zeme, un viss, kas uz tās.

Ne tikai pasaule pieder Dievam, Viņš pieprasa savā īpašumā arī ikvienu radījumu virs zemes. Nevienai citai būtnei (vismaz no tām, ko mēs pazīstam) nav spēka radīt dzīvību. Dievs ir vienīgais Radītājs un kā tāds Viņš ir arī vienīgais īpašnieks pār visu radību. Mēs visi esam pilnībā atkarīgi no Dieva, lai izdzīvotu. Mēs nevaram Dievam dot neko citu, kā vien savu uzticību. Viss pārējais uz šīs zemes Viņam jau pieder.

Vēl vairāk, mēs piederam Dievam ne tikai radišanas dēļ, bet vēl svarīgāk – pestīšanas dēļ. Lai gan cilvēka dzīve ir brīnišķīga dāvana no Dieva, to lielā mērā ir sabojājis grēks un tā beigsies ar nāvi – šādas izredzes atņēma dzīvei visu nozīmi un jēgu. Dzīve, kāda tā ir mums, nav lieliska. Mūsu vienīgā cerība ir brīnišķīgais glābšanas apsolījums, vienīgais, kas var visu atkal sakārtot. Tādējādi mēs piederam Kristum radišanas un pestīšanas dēļ.

KRITUSĪ PASAULE

Viens ir skaidrs: pasaule, kurā mēs tagad dzīvojam, ļoti atšķiras no tās pasaules, kas iznāca no Kunga rokas radīšanas nedēļas beigās. Spēcīgi pierādījumi skaistumam un dizainam eksistē gandrīz visur. Tomēr mēs esam grēka sabojātas būtnes, kas dzīvo grēka samaitātā pasaule un cenšas to saprast. Pat pirms plūdiem grēks bija negatīvi ietekmējis pasauli. „Noas dienās uz zemi gūlās divkārs lāsts Ādama pārkāpuma seku dēļ un Kaina izdarītās slepkavības dēļ.” Elena Vaita „Conflict and Courage”, 32. lpp.

Kā pasaule bija „nolādēta” un kādas bija šī lāsta sekas? 1. Moz. 3:17; 4:11, 12; 5:29.

Ādama dēļ zemei izteiktajam lāstam vajadzēja ietvert augu valsti, jo tā sekas ietvēra ērkšķu un dadžu izdošanu. Visu radību ietekmē lāsti, kas ir grēka sekas. Augstākminētais Elenas Vaitas citāts ļoti skaidri apgalvo, ka Kainam izteiktais lāsts neaprobežojas tikai ar viņu pašu, bet gūlās uz visu pasauli.

Diemžēl grēka izsauktie lāsti šeit nebeidzas, jo pasaule saskārās ar citu lāstu, kas lielā mērā to sabojāja. Tie, protams, bija pasaulplašie plūdi. „Kad Tas Kungs oda patīkamo smaržu, Viņš sacīja Savā sirdī: Es turpmāk vairs nenolādēšu zemi cilvēka dēļ, jo cilvēka sirds tieksmes ir ļaunas no mazām dienām, un Es arī turpmāk vairs neiznīcināšu visu dzīvo, kā Es to esmu darījis.” (1. Moz. 8:21).

Plūdi iznīcināja apūdeņošanas sistēmu, ko Dievs bija izveidojis pie radīšanas, izraujot augsnes daļas un pārceļot tās citur. Arī tagad lietus turpina izskalot augsni, samazinot tās auglību un līdz ar to ražu. Dievs žēlsirdīgi apsolīja nenolādēt zemi vēlreiz, bet augsne, ko mēs esam mantojuši, ir tāla tās bagātīgās un ražīgās augsnes atbals, ko Dievs radīja sākumā.

Izlasī Rom. 8:19-22. Lai gan šie panti ir grūti saprotami, kā tie attiecas uz mūsu šīsdienas tēmu? Vēl svarīgāk, kādu cerību mēs varam tajos rast? _____

ŠĪS PASAULES VALDNIIEKS

„Un Tas Kungs sacīja sātānam: ‘No kurienes tad tu nākdams?’
Un sātāns Tam Kungam atbildēja un sacīja: ‘No ceļojuma un no klejojuma pa visu zemes virsu.’” (Īj. 1:7).

„Esiet skaidrā prātā, esiet modri! Jūsu pretinieks velns staigā apkārt
kā lauva rūkdams un meklē, ko tas varētu aprīt.” (1. Pēt. 5:8).

Kā redzējām, pasaule pieder Dievam gan radišanas, gan pestīšanas dēļ. Bet mēs nedrīkstam aizmirst sātana realitāti, lielās cīņas realitāti un to, cik reāli sātāns cenšas iegūt kontroli pār visu, kas vien iespējams. Lai gan pēc krusta viņa sakāve ir nepārprotama, viņš neatkāpjas mierīgi un maigi. Mēs nedrīkstam par zemu novērtēt viņa niknumu un iznīcinošo spēku, lai gan Dievs tos līdz zināmai pakāpei ierobežo tādā veidā, ko mēs šobrīd noteikti nespējam saprast. Mēs nedrīkstam aizmirst arī to, ka, lai gan bieži dažādi jautājumi mums liekas atrodamiem pelēkajā zonā, galarezultātā lielā cīņa norisinās tikai starp diviem spēkiem: starp Kristu un sātānu. Vidusposma nav. Un, kā mēs zinām, liela daļa šīs pasaules nonāk zem nepareizās puses karoga. Vai tad ir kāds brīnums, ka pasaule ir tik samaitāta?

Izlasī Jāņa 12:31, 14:30, 16:11, Ef. 2:2, 6:12. Kāda svarīga patiesība par ļaunā spēku un realitāti atrodama šajos pantos? _____

Ījaba grāmatā viens no priekškariem, kas apslēpj lielās cīņas realitāti, ir atņemts, un mēs varam redzēt, ka sātānam ir spējas izraisīt lielu sabrukumu dabas pasaulē. Mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem, spriežot par Dievu no dabas mācības. Galu galā, cik bēdīgi nepareizi pasaules stāvokli ir skaidrojis Darvins!

Kā tu vari skaidri redzēt sātana iznīcinošo ietekmi savā personīgajā dzīvē? Kāpēc krusts un apsolījumi, ko tajā rodām, ir mūsu cerība? _____

PASAULES „GUDRĪBA”

Mēs kā cilvēki esam ieguvuši neticami daudz zināšanu un informācijas, īpaši pēdējos divsimt gados. Tomēr zināšanas un informācija nepavisam nav tas pats, kas „gudrība”. Mums ir arī daudz lielāka izpratne par dabas pasauli nekā mūsu tēvu tēviem jebkad ir bijusi. „Lielāka izpratne” tomēr nav tas pats, kas gudrība.

Izlasi 1. Kor. 1:18-21, 3:18-21. Kā mēs redzam spēcīgās šo vārdu patiesības atklājamies mūsu laikos un mūsdienu kontekstā, gandrīz divus tūkstošus gadu pēc tam, kad tās tika sarakstītas? _____

_____

_____

Cilvēka domās ir tik daudz tāda, kas izaicina Dieva Vārdu! Vai nu jautājums ir Jēzus augšāmcelšanās, radišana pati par sevi vai kāds brīnums, cilvēka „gudrība” (pat ja to atbalsta zinātnes „fakti”) ir jāuzskata par „muļķību”, ja tā ir pretēja Kunga Vārdam.

Kā iepriekš teikts, mūsdienu zinātne bieži vien sākas tīri no naturālistiskas perspektīvas. Pat lai gan daudzi vēstures lielākie zinātnes ģeniji Ņūtons, Keplers un Galilejs ticēja Dievam un redzēja savu darbu kā tādu, kas palīdz izskaidrot Dieva darbu radītajā pasaulē (Keplers reiz rakstīja: „Ak, Dievs, es domāju Tavas domas pēc Tevis...”), šāds uzskats mūsdienās bieži vien atsevišķās zinātnieku kopienās tiek izsmiets.

Daži pat mēģina izskaidrot Bībeles brīnumstāstus, apgalvojot, ka tie patiesībā ir dabīgi notikuši fenomeni, kur mūsu senči, nezinādami dabas likumus, nepareizi skaidrojuši tos kā dievišķu rīcību. Piemēram, ir vesela rinda naturālistisku teoriju, kas cenšas izskaidrot Sarkanās jūras pašķiršanos kā kaut ko citu, nevis kā Dieva brīnumu. Pirms dažiem gadiem kāds zinātnieks spriedelēja, ka Mozus bija lietojis narkotikas, tāpēc viņam bija halucinācijas, ka Dievs viņam ir iedevis desmit baušļus uz akmens plāksnēm!

Lai arī cik muļķīgi tas var izklausīties, ja tu reiz esi atmetis uzskatu par Dievu un pārdabisko, tad tev ir jāatrod cits izskaidrojums šīm lietām – no šejienes rodas „muļķība”, par ko Pāvils tik skaidri un pravietiski rakstīja. _____

_____

_____

AR TICĪBAS ACĪM

8. psalms ir viena no visiemīlotākajām dziesmām. Dāvidam, kas ticēja Dievam, radišana stāsta par Kunga majestātiskumu un mīlestību. Kādas īpašas mācības Dāvids saskatīja radišanā, kā tas ziņots 8. psalmā? Pārdomājot, ko mēs zinām par radišanu mūsdienās – par mēnesi, zvaigznēm utt. – pretēji tam, kas bija zināms toreiz, kāpēc Dāvida vārdi šķiet pat vēl ievērojamāki? _____

_____

_____

_____

Tikai pēdējos simt gados mēs esam reāli sākuši aptvert kosmosa lielumu un līdz ar to savu fizisko niecību. Mēs pat nevaram iedomāties, kā tāds cilvēks kā Dāvids varētu nonākt pie idejas par to, cik lielas ir „debesis”, bez dievišķās atklāsmes. Ja viņu toreiz pārņēma bijība, cik daudz vairāk bijības pārņemtiem vajadzētu būt mums, zinot, ka, neskatoties uz Universa lielumu, Dievs mūs mil ar tādu mīlestību, ko mēs pat nespējam sākt aptvert?

Izlasī Ps. 19:1-4. Ko Dāvids redzēja debesīs? _____

_____

_____

Daudzi ir skatījušies uz zvaigznēm naktī un ieraudzījuši Dieva lielumu un cilvēces niecību, kas ir izraisījis slavu Dievam par Viņa rūpēm. Citi ir pievērsušies ļaunā problēmai dabā un izteikuši apvainojumus Dievam to problēmu dēļ, kas patiesībā ir viņu pašu izvēles vai sātana darbības rezultāts.

Ticīgajam radišana patiešām vēsta par Dieva rūpēm pat sātana izraisītā ļaunuma vidū. Tomēr pat ar tik spēcīgu liecību, kāda ir radītā pasaule, tās atklāsmē ir nepilnīga, īpaši grēkā krišanas un lāstu seku dēļ.

Izlasī Jāņa 14:9 un tad padomā par Jēzu pie krusta. Kāpēc krustam vienmēr vajadzētu būt mūsu galvenajai atklāsmei par Dieva raksturu un būtību? _____

_____

_____

_____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Es esmu brīdināta [1890.g.], ka no šī brīža mums vajadzētu būt pastāvīgam strīdam. Zinātne un reliģija tiks nostādītas cita citai pretī, jo aprobežotais cilvēks neizprot Dieva lielumu un spēku. Man tika parādīti šie Svēto Rakstu vārdi: ‘No jūsu pašu vidus celsies vīri, ačgārnības runādami, lai aizrautu mācekļus sev līdzī.’”
Elena Vaita „Medical Ministry”, 98. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Padomājiet par „trīskāršu lāstu” (E. Vaita „Spiritual Gifts”, 3. sēj., 88. lpp.) mūsu zemei (lāsts Ādama krišanas, Kaina grēka un plūdu dēļ). Visu šo lāstu kopīgās sekas, sakrājušās tūkstošiem gadu laikā, nozīmē, ka mūsu tagadējā pasaule ļoti atšķiras no tās, ko Dievs radīja sākumā. Kāpēc tad mums vajadzētu būt uzmanīgiem, pēc tagadējās pasaules spriežot par to, kāda tā bija sākumā?

2. Pārdomājiet, kādu darbu dara zinātne, īpaši izcelsmes jautājumā. Pie tā, ko mēs redzam, nav piestiprinātas zīmītes ar paskaidrojumiem. Zinātne ir pilnībā cilvēku pārziņā, un cilvēka prāts ir ierobežots savās iespējās un tiecas pretoties dievišķajai autoritātei. Vēl vairāk, dabā spēcīgi jūtama ir sātana ietekme, tā ka liela daļa no tā, ko mēs redzam, nav savienojama ar Dieva atklāsmi par Sevi Bībelē. Kāpēc ir tik svarīgi, lai mēs vairāk uzticētos Rakstiem, nevis zinātnei, īpaši pārdomājot unikālos notikumus, tādus kā mūsu pasaules radīšana?

3. Mēs nesaprotam visus aspektus, kāpēc pastāv spriedze starp Rakstiem un zinātni, bet Dievs ir daudz gudrāks par mums, un mums ir jāatzīst, ka radīšana ir kaut kas daudz lielāks nekā zinātne jebkad varēs atklāt. Kāpēc mums nevajadzētu būt pārsteigtiem, ieraugot nesaskaņas starp pārdabiskajiem notikumiem, par ko ziņots Bībelē, un starp zinātnes materiālistisko pieeju?

4. Iepazīsties ar augstāk citēto Elenas Vaitas citātu. Kā mēs redzam to piepildāmiem mūsu pašu draudzē? Kā mēs varam tikt galā ar šiem bīstamajiem izaicinājumiem savai misijai un vēstij tādā veidā, kas saglabā draudzi par „drošu vietu” tiem, kas cīnās ar šiem grūtajiem jautājumiem, neizejot uz kompromisiem savā nostājā jautājumos par radīšanu un Dieva Vārdu?

5. Izlasi Rom. 11:33-36 un Īj. 40:1, 2, 7, 8. Cik uzticama ir cilvēku gudrība, cenšoties izprast Dieva ceļus? Kādam vajadzētu būt mūsu attieksmei pret grūtībām, ar kurām mēs saskaramies, cenšoties atrast saskaņu starp zinātni un Rakstiem?